

Parafia Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła przy Osiedlu Piastów w Kędzierzynie-Koźlu

Wielkanoc 2006 r.

ISSN 1732-6885

HOSANNA!?

Zmieniają się czasy, zmieniają się okoliczności, a tłum zawsze zachowuje się podobnie. Jednego dnia krzyczą: *Hosanna!* tzn. „Wybaw!”, by po niedługim czasie diametralnie zmienić stosunek do wielbionej osoby, z którą wiązali wielkie oczekiwania. Zmienność – ta nieprzyjemna, dla dotkniętych jej skutkami, przypadłość tłumy – opisana jest dziś dość dokładnie przez psychologów i socjologów. Jednak już za czasów Jezusa, a pewnie i wcześniej, wiedzieli o niej i umieli ją wykorzystać odpowiednio przygotowani ludzie. Dziś ich działalność jest bardziej subtelna, ale przez to nie mniej, ale bardziej skuteczna.

To było wielkie wydarzenie. Jezus z Nazaretu, wjeżdżając na osiołku do Jerozolimy, został przez tłum rozpoznany jako oczekiwany Syn Dawida, Prorok, który wybawi Izraela spod jarzma wrogów, poprawi byt narodu, spowoduje, że zapanuje sprawiedliwość i prawda. Wcześniejsze plotki na Jego temat zdawały się to potwierdzać. Wiele razy, witając pielgrzymów przybywających na święta, ci, którzy już byli w Jerozolimie wołali: *Panie wybaw, o Panie, daj pomyślność! Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie!*, ale dopiero teraz poczuli, że ten Człowiek jest w stanie skutecznie odpowiedzieć na to wołanie.

Jednak po przybyciu do miasta Jezus, poza wyrzuceniem przekupniów ze świątyni, nie uczynił niczego szczególnego. Na noc wrócił do Betanii. Co prawda następnego dnia powrócił, ale i tym razem nie działo się to, na co czekał tłum. Jezus, jakby się nic nie stało, znów przyszedł do świątyni i, swoim zwyczajem, nauczał. Mało tego – dał się pojmać i zaprowadzić do poganina Piłata, dał się ubiczować. Wydawał się bezsilny wobec okazywanej mu przemocy. Gdzie się podział ten potężny, czyniący cuda prorok? Jak Ten, który miał przynieść wyzwolenie Izraelowi, może pozwolić na takie

traktowanie siebie. Ludzie zrozumieli swoją pomyłkę. Rozczarowanie spotęgowało ich złość. Wystarczyło teraz podszepnąć im odpowiednie słowa, aby łatwo skierowali ją przeciw Jezusowi. Tłum zapragnął, by Ten, który zawiódł oczekiwania zniknął im z oczu. Uczucia tłumy z natury są przesadne, skrajne, często impulsywne i niszczycielskie. Ławo więc podjęto umiejętnie podsunięte rozwiązanie: „Na krzyż z Nim!”.

Przykłady podobnych zachowań często znajdujemy w życiu społecznym i politycznym. Kiedy to stosunek tłumy do niedawnego „wybawcy” ulega całkowitej przemianie. Jednak zmienność i słaba pamięć to nie tylko cechy tłumów, ale każdy z nas może ich poszukać u siebie.

Ja również znajduję w sobie duże oczekiwania w stosunku do Jezusa. Ogromna radość wypełnia serce, gdy wszystko idzie po mojej myśli. Co jednak będzie, gdy wszystko się „zawali”, gdy zawiądą nadzieje, gdy przyjdzie wątpliwość, czy było warto „stawiać na Niego”, chodzić za Nim?

Karol Mrozowski – List 3/96

ALLELUJA

BIJĄ DZWONY

*Alleluja! biją dzwony,
Głosząc w świata wszystkie strony,
Że zmartwychwstał Pan.
Biją długo i radośnie,
Że aż w piersiach serce rośnie,
Tryumf prawdzie dan.
W majestacie Boskiej chwały
Idzie Chrystus Zmartwychwstały
Między uczniów swych.
Dzień wesóły nam dziś nastał,
Pan po męce zmartwychpowstał,
Płynie pieśni ton: Alleluja...*

*Chrystus zmartwychwstał,
abyśmy mieli pewność,
że prawda zawsze zwycięży,
że dobro jest silniejsze od zła,
że miłość jest wieczna,
że żadne brzemię przeszłości,
żaden ucisk teraźniejszości,
ani żaden lęk przyszłość
nie mogą nas już oddzielić
od miłości Chrystusa.*

*Stalego trwania w atmosferze
wielkanocnej radości
i nadziei oraz obfitych darów
Zmartwychwstałego Pana*

*z radosnym Alleluja życzą
duszpasterze i redakcja*

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Jak co roku Wielki Post rozpoczęliśmy rekolekcjami, które głosił redemptorysta ks. **Wojciech Zagrodzki**. Rekolekcje były prowadzone równolegle dla dorosłych, dzieci i młodzieży.

Tematami rozważań w poszczególnych dniach były:

- Chrześcijanin w obliczu grzechu,
- Trzeba umieć przyznać się do grzechu,
- Duch Święty obietnicą Ojca,
- Eucharystia – ofiara Chrystusa i nasza,

- Ubodzy w duchu na wzór Matki Jezusa.

Wielu parafian skorzystało z sakramentu pokuty sprawowanego w każdym dniu rekolekcji, aby z oczyszczonym sercem i refleksją nad wygłoszonym Słowem Bożym, jak najowocniej przeżyć okres Wielkiego Postu i radość Zmartwychwstania.

Wanda Kucharska

*Światło sływa na ziemię
z wyżyn łagodnie zstępuje
kosi w drzewach świsłem słodkim
radośnie się nawojują
wiosny przedśpiew
chłód i cisza
wszystko inaczej niż co dnia
tajemnica świat przenika
jakbyś ujrzał obraz dawny
i aniołów
i przechodnia
kamień odwalony leży
w grocie pusto
biało
świeżo
krzew szeleści białe słowa
nie ma Go tu
idź w spokoju
czujesz wszechradosną ciszę
(nie kłóci jej wrzask i zmowa)
powietrze drżące tajemnie
dobra wszędzie przenikanie
nowe życie
nowe życie
Zmartwychwstanie*

WIELKANOC

Wydawało się, że nie miało sensu skazać niewinnego Jezusa, a Jego droga krzyżowa prowadziła donikąd.

Młodego zdrowego człowieka, w pełni sił, tak potrzebnego jeszcze ludziom, skazano na śmierć. Ilu jeszcze trędowatych i opętanych liczyło na to, że ich uzdrowi.

Tymczasem po ludzku bezsensowne cierpienie i śmierć w dniu zmartwychwstania nabierają ogromnego znaczenia.

Wszystko to, co było cierpieniem, doprowadziło do tryumfu.

Bezbronny baranek idzie jak w defiladzie ze zwycięską chorągwią.

Dzwon rezurekcyjny, różnokolorowe pisanki i bazie – to mała radość, wąta

siostra niewysłowionej radości, jaką się odnajduje po drugiej stronie Wielkiej Nocy.

Ks. Jan Twardowski

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego, w sobotę 25 marca i IV niedzielę Wielkiego Postu – 26 marca, w hołdzie Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, wielkiemu obrońcy życia od poczęcia aż po naturalną śmierć, w pierwszą rocznicę Jego śmierci 65 osób w naszej parafii podjęło się Duchowej Adopcji.

W naszej zostanie założona Księga Duchowej Adopcji, którą będzie prowadziła pani **Anna Nycz** – przewodnicząca Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców. Lista osób, podejmujących się Duchowej Adopcji, będzie przekazana do Centralnego Ośrodka Krzewienia Duchowej Adopcji na Jasnej Górze w Częstochowie.

ks. proboszcz

KARMELITA WŚRÓD CHORYCH

11 lutego 2006 r. po raz czternasty obchodziliśmy, ustanowiony przez Ojca Świętego Jana Pawła II Dzień Chorych. W tym dniu gościem Bractwa Szkaplerza Świętego przy naszej parafii był karmelita o. **Paweł Ferko** z Czernej.

Spotkanie Bractwa Szkaplerza Świętego rozpoczęła Msza św. o godz. 11⁰⁰, koncelebrowana przez o. Pawła Ferko i ks. Jarosława Krężel, w intencji Bractwa oraz osób chorych, niepełnosprawnych i starszych, które pod opieką swoich bliskich licznie przybyły do naszego kościoła.

W wygłoszonej homilii o. Paweł mówił o historii Szkaplerza Świętego i o wa-

runkach jego przyjęcia. W czasie Mszy św. księża udzielili chorym i starszym Sakramentu Namaszczenia Chorych, a po Mszy św. chorzy otrzymali indywidualne błogosławieństwo lurdzkie Najświętszym Sakramentem. Również po Mszy św. wiele osób przyjęło z rąk o. Pawła Szkaplerz Święty.

Następnie uczestniczyliśmy w agapie przygotowanej przez członkinie bractwa, która była też okazją do rozmów na różne tematy. Modlitewną atmosferę spotkania wytworzyła wspólna modlitwa połączona z odnowieniem aktu oddania się Matce Bożej Szkaplerznej i ucałowaniem

Jej Wizerunku – Ikony. Agapa zakończyła się konferencją o. Pawła Ferko zatytułowaną: „Św. Teresa od Krzyża przegląda się w Maryi Niepokalanej zwierciadle”.

Przed godz. 15⁰⁰ udaliśmy się do świątyni, by wspólnie dziękować za otrzymane w tym dniu przez członków bractwa łaski, odmawiając Koronkę do Bożego Miłosierdzia i rozważając tajemnice radosne Różańca świętego. Kończąc spotkanie o. Paweł udzielił wszystkim jego uczestnikom błogosławieństwa, a odjeżdżając chwalił rozmodlenie i rozśpiewanie naszego Bractwa.

Teresa

zdjęcia: **Tadeusz Kucharski**

PIELGRZYMKA WIELKOPOSTNA

Wielki Post skłania nas do dodatkowych czynów, które mogą przybrać formę pielgrzymki pokutnej. W tym roku 98 osób z naszej parafii udało się na taką pielgrzymkę do Matki Bożej Częstochowskiej, Matki Bożej Gidelskiej i św. Anny. W sobotni poranek 25 III wyruszyliśmy na pielgrzymi szlak, aby już o godz. 8.00 móc pokłonić się Czarnej Madonnie. Każdy mógł przed cudownym obrazem, w prawie pustej kaplicy, przedstawić swoje sprawy Maryi zdobionej w bursztynową suknię.

Nasza wspólnotowa modlitwa wielkopostna

wyraziła się także w nabożeństwie Drogi Krzyżowej na wałach klasztornej. Przy pomniku Papieża Jana Pawła II modliliśmy się za ojczyznę i o szacunek dla każdego życia ludzkiego. O godz. 11.00 bazylika i kaplica Matki Bożej była wypełniona po brzegi pielgrzymami, maturzystami,

którzy wspólnie stanęli przed ołtarzem Pańskim, aby wziąć udział we Mszy świętej.

Kiedy sanktuarium jasnogórskie wypełniało się nowymi pielgrzymami, my mogliśmy się już udać do Gidli. W kapli-

figur, obrazów, kościołów, ale w zaufaniu, pokorze i miłości do Boga. Każdy uczestnik pielgrzymki mógł nabyć małą ampulkę z winem, które jest uświęcone poprzez zanurzenie w nim cudownej figurki Pani Gidelskiej.

20 km od Gidel znajduje się miejscowość Święta Anna, w której jest sanktuarium św. Anny, gdzie żyją i pracują siostry dominikanki. Zza klasztornej kraty o życiu zakonnym opowiadała nam siostra, która już ponad 50 lat prowadzi takie zamknięte życie. Ogromna pogoda ducha, poczucie humoru, wewnętrzne szczęście emanowały na

cy, baczenie wpatrując się w małą figurkę (9 cm), modliliśmy się za wszystkich chorych, aby Maryja Uzdrawienie Chorych przyszła im z pomocą. Słuchając opowiadania ojca dominikanina na temat sanktuarium, mogliśmy się jeszcze raz przekonać, że siła wiary nie leży w wielkości

nas. Z tego innego, spokojnego świata wróciliśmy do naszych obowiązków, rodzin i naszego powołania, które jest tak różne dla każdego z nas. Dziękujemy Bogu za ten święty czas naszej wielkopostnej pielgrzymki.

Ks. Jarek i ks. Wojciech

Pierwsza rocznica śmierci Jana Pawła II

Przed rokiem przeżywalibyśmy nieplanowane lecz wstrząsające rekolekcje.

Odejście do Domu Ojca, w dniu 2 kwietnia 2005 roku, o godz. 21.37, nasze go ukochanego rodaka **Jana Pawła II**, poruszyło wszystkich, bez względu na światopogląd. Wszyscy wielcy tego świata pośpieszyli oddać hołd Wielkiemu Człowiekowi.

Wiele działo się również w naszej świątyni. Wróćmy na chwilę do tamtych godzin i dni.

Kiedy rozeszła się wiadomość o śmiertelnym zagrożeniu życia Papieża, nie zamykano świątyni do późnych godzin nocnych. Ludzie gromadzili się przez cały dzień, zaglądali na chwilę modlitwy nawet wczesnym rankiem. I co najważniejsze, nie byli to codzienni bywalcy świątyni, ale głównie ludzie

młodzi, ludzie w średnim wieku a także rodzice z dziećmi.

Tak wiele osób poczuło przynaglającą potrzebę modlitwy. Chcieli się modlić przed Panem Jezusem Eucharystycznym, w świątyni, na kolanach, w milczeniu. Nieważna była pora. Przychodzili kiedy mogli przyjść, nawet po północy. Przywiodła ich zapewne głęboka wiara w rzeczywistą obecność Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie i przekonanie, że nie wszystko jedno gdzie się modła, w domu, w lesie, czy przed obliczem Pana. Myślę, że taka postawa uradowała by Ojca Świętego.

Drugiego kwietnia o godzinie 23 w naszej świątyni rozpoczęła się Liturgia, w której uczestniczyło tylu parafian, co we Mszy niedzielnej. Również kolejne dni gromadziły na modlitwie liczną rzeszę wiernych, szczególnie na specjalnych mszach o godzinie 20.00.

Zorganizowany spontanicznie przez młodzież „biały pochód”, który w dniu 7 kwietnia wyruszył z Placu Wolności, przerósł wyobrażenia nas wszystkich. Rzesza ludzi nie pomieściła się, nie tylko w świątyni, lecz również na obszernym placu przed skarżą. Rzeka świateł sięgała aż do cmentarza żołnierzy radzieckich.

Obecnie, kiedy od roku Nawą Piotrową kieruje nowy pasterz Benedykt XVI, widzimy, że Urząd Nauczycielski Kościoła jest niewzruszonym punktem odniesienia dla rozchwianego moralnie świata, że nauka Jana Pawła II i jego następcy, to głoszenie ludziom prawdy i niezmienności Ewangelii. Dla ludzi wierzących jest to kolejny dowód na trwanie Kościoła w Nauce Chrystusa i apostołskiej tradycji.

Dzisiaj oczekujemy pierwszej wizyty papieża Benedykta XVI w Polsce, jako dobrego pasterza, który przybędzie by umacniać w nas wiarę. Od naszego zaangażowania i otwarcia zależą w dużej mierze owoce tej pielgrzymki. Oby były jak najobfitsze.

Szczęść Boże

Jerzy Jaksiewicz

Śpieszmy się

*Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
tylko to co nieważne jak krowa się wlecze
najważniejsze tak prędkie że nagle się staje
potem cisza normalna więc całkiem nieznośna
jak czystość urodzona najprościej z rozpaczny
kiedy myślimy o kimś zostając bez niego
Nie bądź pewny że czas masz bo pewność niepewna
zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście
przychodzi jednocześnie jak patos i humor
jak dwie namiętności wciąż słabsze od jednej
tak szybko stąd odchodzą jak drożdż milkną w lipcu
jak dźwięk trochę niezgrabny lub jak suchy ukłon
żeby widzieć naprawdę zamykają oczy
choć większym ryzykiem rodzic się niż umrzeć
kochamy wciąż za mało i stale za późno
Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze
a będziesz tak jak delfin łagodny i mocny
Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwszą*

Jan Twardowski

PRZESŁANIE BISKUPÓW POLSKICH W PIERWSZĄ ROCZNICĘ ŚMIERCI SŁUGI BOŻEGO JANA PAWŁA II (fragmenty)

Dnia 2 kwietnia 2005 roku o godzinie 21.37 Pan życia i śmierci powołał do siebie Papieża Jana Pawła II, dziś Sługę Bożego, który ponad 26 lat pełnił posługę Pasterza Kościoła Chrystusowego. W rocznicę jego błogosławionej śmierci z potrzeby serca kierujemy słowo do wszystkich wiernych kościoła katolickiego w naszej Ojczyźnie. Pragniemy zachęcić do modlitewnej refleksji nad kilkoma sprawami związanymi z tym wydarzeniem.

1. Testament. Jan Paweł II napisał w swoim *Testamencie*: „Nie pozostawiam po sobie własności”. To prawda. Pozostawił jednak bezcenny skarb – świadectwo żarliwego umiłowania Jezusa Chrystusa, oddania się Mu do dyspozycji i konsekwentnego podjęcia służby Kościołowi i człowiekowi. Każdemu człowiekowi, niezależnie od koloru skóry, rasy, pochodzenia i religii. (...).

2. Pamięć. Chrześcijaństwo jest religią pamięci. Historia każdego z nas jest wpisana w historię zbawienia. Wspominamy wielkie dzieła, jakich Bóg dokonał dla człowieka zwłaszcza przez przyjście na świat Syna Bożego Jezusa Chrystusa, przez Jego śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie. Tę prawdę przeżywamy w sposób najbardziej intensywny, gdy uczestniczymy w Eucharystii, będącej uobecnieniem dzieła zbawienia, które jest ponadczasowe.

Wspólnota Kościoła utrwała również pamięć o tym, czego Bóg dokonuje w sercach ludzi na przestrzeni wieków. Czego w naszym pokoleniu dokonał za przyczyną Jana Pawła II, który prowadził łódź Kościoła po wzburzonym morzu współczesnego świata. (...).

3. Wdzięczność. Wdzięczność jest pamięcią serca. Dzięki wieloletniej posłudze Jana Pawła II każdy z nas został w jakiś sposób obdarowany i ubogacony. (...)

Jesteśmy winni wdzięczność samemu Bogu za ten dar. Poczucie głębokiej wdzięczności pozwoli nam zachować dobro, jakie stało się naszym udziałem w okresie pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II. Ono też może nam przywracać równowagę ducha i umacniać wytrwałość pośród wszystkich trudnych spraw naszego życia osobistego i społecznego. Przed pokusą zniechęcenia i rezygnacji powinna nas właśnie chronić wdzięczna pamięć.

4. Dziedzictwo. Jan Paweł II zostawił nam ogromne dziedzictwo. Pozostawił pewien wzór duszpasterskiej wrażliwości i troski o człowieka. Dał przykład otwartej postawy wobec wielkich problemów współczesnego świata. Nie uciekał przed nimi, ale stawiał im czoło z ewangeliczną odwagą. Nie potępił nigdy człowieka słabego, błędzącego, inaczej myślącego, dorastającego z trudem do wymogów Ewangelii. (...)

5. Wyzwanie. Każde pokolenie staje wobec nowych wyzwań. Przez wiele lat przemierzaliśmy wspólnie drogę z Janem Pawłem II. Uczyliśmy się jego stylu, słuchaliśmy jego słów i wskazań. Teraz, od roku, kroczymy bez niego, choć jednocześnie zdajemy sobie sprawę, że towarzyszy nam nadal, na inny sposób. Na nowym etapie drogi Kościoła naszym przewodnikiem jest wierny współpracownik Jana Pawła II:

dokończenie na str. 7 ➔

Zdjęcia:
Tadeusz
Kucharski

ZATRZYMANE W KADRZE

W dniach 1 i 2 kwietnia br., w I rocznicę śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II, w naszym kościele uczestniczyliśmy w różnych nabożeństwach i spotkaniach dla uczczenia Jego pamięci i modląc się o rychłą beatyfikację. A oto skromna dokumentacja fotograficzna tych wydarzeń.

I rocznica śmierci Jana Pawła II.

1.04. - Koronka do Bożego Miłosierdzia.

Droga Krzyżowa.

2.04. - Msza św. w intencji Jana Pawła II.

Biały marsz z pl. Wolności...

do naszego kościoła.

BIBLIOTEKA W LICZBACH

W minionym roku biblioteka parafialna dynamicznie się rozwijała. Znacznie wzrosły jej zbiory dzięki współpracy z Biblioteką Centralną Caritasu w Opolu.

Zyskała też nowe, duże pomieszczenia oraz wzbogaciła się o nowe regały. Czynniki te miały wpływ na wzrost liczby czytelników.

Biblioteka parafialno-caritasowa otwarta była w każdy poniedziałek w godz. 17⁰⁰ do 19⁰⁰.

W roku 2005 wypożyczono 226 książek, w tym 62% ogółu wypożyczeń to literatura religijna.

Z biblioteki korzystało 54 czytelników. Księgozbiór biblioteki powiększył się o 1400 woluminów.

Czytelnicy biblioteki to zarówno ludzie starsi, jak i młodzież ucząca się. Największą poczytnością cieszą się książki

ks. Mieczysława Malińskiego, poezja ks. Jana Twardowskiego, powieści religijne, biografie papieży. Stałe miejsce wśród poszukiwanych pozycji zajmuje literatura teologiczna. Problematyka rodzinna i małżeńska interesuje szczególnie ludzi młodych. Zainteresowania naszych stałych czytelników są wszechstronne. Ludzie oczekują od bibliotekarza fachowej obsługi, porady oraz dobrej znajomości proponowanej literatury.

Biblioteka posiada „Opowieści z Narnii” S.C. Lewisa, niosące chrześcijańskie przesłanie, aby zło zwyciężać dobrem. Książka ta jest na wskroś ewangeliczna, trafiająca do serca i umysłu młodego czytelnika.

ZAPRASZAMY!

Grażyna Kochalska

ROZWAŻANIA O RODZINIE

Jan Paweł II skierował do rodziców w Polsce, w czasie VII pielgrzymki do Ojczyzny, takie słowa: „*Dobrze wiecie, że nie jest łatwo w dzisiejszych czasach stworzyć chrześcijańskie warunki potrzebne do wychowania dzieci. Musicie czynić wszystko, aby Bóg był obecny i czczony w waszych rodzinach... Niech waszym największym pragnieniem będzie wychowanie młodego pokolenia w łączności z Chrystusem i Kościołem. Tylko w ten sposób dochowacie wierności waszemu powołaniu rodzicielskiemu i potrzebom duchowym waszych dzieci.*”

Co to znaczy być rodziną?

Można porównywać życie rodzinne do oddychania. Kiedy wszystko układa się dobrze, to nie analizujemy tego, w jaki sposób oddychamy. Dopiero, gdy pojawią się większe zaburzenia, np. zaczynamy się dusić i brakuje nam powietrza, to wtedy zaczynamy szukać pomocy specjalistycznej.

Podobnie dzieje się w przypadku życia rodzinnego. Każdy z nas przychodzi na świat w pewnej rodzinie i zaczynamy w niej życie, przyjmując ten fakt, jako coś bardzo normalnego. Od czasu do czasu zdarzają się pewne konflikty i napięcia, z którymi próbujemy sobie jakoś radzić. Wtedy, kiedy problem rodzinny narasta, zaczynamy szukać pomocy z zewnątrz.

Zgodnie z systemowym sposobem rozumienia rodziny, rodzina jest systemem, tj. całością, która dąży do równowagi życia wewnętrznego. Poszczególni członkowie rodziny pozostają w określonych relacjach, każda zmiana między jednymi osobami pociąga za sobą zmianę między pozostałymi osobami należącymi do najbliższej rodziny.

Typowa rodzina rozwija się cyklicznie – obserwuje się charakterystyczne okresy

w jej życiu. Można przyjąć, że istnieje siedem faz rozwoju rodziny.

1. Para małżeńska bez dzieci.
2. Rodzina z małym dzieckiem (najstarsze do 3 roku życia).
3. Rodzina z dzieckiem w wieku przedszkolnym (najstarsze od 3 do 6 roku życia).
4. Rodzina z dzieckiem w młodszym wieku szkolnym (najstarsze w wieku 10 – 11 lat).
5. Rodzina z dzieckiem w wieku dojrzewania.
6. Rodzina z dzieckiem usamodzielniającym się (aż ostatnie dziecko wyjdzie z domu).
7. Para małżeńska bez dzieci – tzw. „puste gniazdo”.

Trudne okresy w rodzinie są związane z koniecznością przechodzenia z jednej fazy w kolejną fazę rozwoju rodziny. Wówczas wszyscy członkowie rodziny muszą zaadaptować się do nowej sytuacji rodzinnej, np. dziecko powinno w określonym wieku przyjąć nowe obowiązki, m.in. szkolne, natomiast rodzice muszą na pewnym etapie zmienić system oddziaływań wychowawczych na bardziej partnerskie wobec dzieci.

W każdej rodzinie występują więc sytuacje – o charakterze konfliktowym, które są nieuniknione z racji cykliczności rozwoju rodziny. Jednocześnie konflikty są wszędzie tam, gdzie człowiek przejawia jakiegokolwiek dążenia.

Istotne znaczenie dla wychowania ma sytuacja, gdy konflikt powstaje między dzieckiem, a rodzicem. Możliwe są wówczas rozwiązania, kiedy jedna strona będzie dążyła do przeforsowania własnych racji i odwrotnie, a także kiedy obie strony przyjmą kompromisowe rozwiązanie danego problemu. Ta ostatnia sytuacja bierze pod uwagę chęć utrzymania dobrego kontaktu psychicznego między rodzicem, a dzieckiem.

Szczególnie obciążony konfliktami jest okres dojrzewania, kiedy młodzież kształtuje swój charakter i system wartości. Wtedy może dochodzić do napięć o szczególnie ostrym przebiegu. Można stwierdzić, że najważniejsze w rozwiązaniu konfliktu jest uznanie sytuacji konfliktowej jako **zadania**, które trzeba rozwiązać. Ważne jest przyjęcie i nazwanie konfliktu, skonfrontowanie przeciwstawnych dążeń, a w następnym etapie podejmowanie odpowiednich decyzji, satysfakcjonujących dla obu stron. Bardzo istotne jest zawsze dokładne uzasadnienie decyzji, tłumaczenie dziecku, czemu pewne decyzje muszą zostać podjęte przez rodziców.

Konflikty są zagrożeniem, a jednocześnie stanowią szansę pogłębienia więzi między członkami wspólnoty rodzinnej. Czynimy wszystko, aby nasze rodziny tworzyły warunki do rozwijania tej więzi rodzinnej, mimo często występujących konfliktów wewnętrznych.

Bądźmy stale w łączności ze słowami naszego ukochanego Jana Pawła II, który nawoływał do pozostawania wiernym chrześcijańskiemu powołaniu rodzicielskiemu.

Psycholog **Anna Kochalska-Siwak**

PRZEŻYJMY TO WSPÓLNIE

Kwiecień

10 18.00 Msza św. o Boże błogosławieństwo w budowie naszej świątyni i w intencji wspierających to dzieło. Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.

13 – 15 **Triduum Paschalne**

16 **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**

6.30 Msza św. rezurekcyjna w intencji parafian, pozostałe:

8.30, 10.00, 11.30, 15.00, 18.30.

17 **Poniedziałek Wielkanocny**

Msze św. w porządku niedzielnym.

19 18.00 **Wizytacja biskupia połączona z Sakramentem Bierzmowania**

24 18.00 Msza św. w intencji Apostolatu „Margaretka”.

30 **Pierwsza Komunia Święta**

9.30 Klasy 2 szkoły nr 9

11.30 Klasy 2 szkoły nr 19

Maj

1 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych z wypominków – I poniedziałek m-ca.

3 **NMP Królowej Polski**

Msze św. w godz. 7.00, 8.30, 10.00, 11.30

17.00 **Msza św. w intencji Ojczyzny i w 20. rocznicę poświęcenia placu budowy z udziałem bpa Gerarda Kusza.**

5 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.

6 **Dzień Wieczystej Adoracji Parafialnej**

19.00 Msza św. w intencji ks. proboszcza w 27. rocznicę święceń kapłańskich.

7 15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.

8 18.00 Msza św. o Boże błogosławieństwo w budowie naszej świątyni i w intencji wspierających to dzieło. Msza św. zbiorowa w różnych intencjach – II poniedziałek m-ca.

12 19.00 Msza św. w intencji pielgrzymów do Turzy w 15. rocznicę pielgrzymowania.

17 8.00 Msza św. w intencji pielgrzymów do św. Lipki i Gierzwałdu.

19 8.00 Msza św. w intencji Ojczyzny, Radia Maryja, Telewizji Trwam i o rychłą beatyfikację Ojca Świętego Jana Pawła II.

25 19.00 Msza św. w intencji ks. Jarosława Krężel w 10. rocznicę święceń kapłańskich.

26 19.00 Msza św. w intencji matek.

29 19.00 Msza św. w intencji ks. Wojciecha Modelskiego w 2. rocznicę święceń kapłańskich.

Czerwiec

2 19.00 Msza św. zbiorowa za zmarłych, od uczestników pogrzebu – I piątek m-ca.

4 **Zesłanie Ducha Świętego – 1. dzień odpustu parafialnego**

11.30 Suma odpustowa w intencji parafian i gości.

15.00 Msza św. w intencji Róż Różańcowych.

5 **NMP Matki Kościoła – 2. dzień odpustu parafialnego.**

PRZESŁANIE BISKUPÓW... (dokończenie ze str. 5)

Ojciec Święty Benedykt XVI. Przygotowujemy się, by go przyjąć godnie i z miłością na naszej ojczyźnie. (...).

Rok temu, w dniach śmierci i pogrzebu Jana Pawła II, odżyło w nas poczucie solidarności i więzi, mimo wszystkich różnic i spraw dzielących nas na co dzień, zwłaszcza w sferze życia społecznego i politycznego. Trzeba powracać do tego doświadczenia, by nie trwonić pokładów dobra, które przecież jest w nas, ale nie zawsze dochodzi do głosu.

Dojrzała troska każdego z nas o dobro wspólne i o dobro każdego człowieka będzie najlepszą formą odczytania *testamentu* Jana Pawła II, utrwalenia o nim *pamięci*, okazania Bogu *wdzięczności* za ten dar i podjęcia *dziedzictwa*, jakie nam zostawił, oraz udzielenia naszej odpowiedzi na *wyzwania*, jakie przed nami stoją.

Z ŻYCIA WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W rubryce tej pragniemy informować czytelników o radosnych i smutnych wydarzeniach z życia naszej wspólnoty parafialnej. Chrztu, ślubu i inne sakramenty, ważniejsze jubileusze i uroczystości oraz pogrzeby, to istotne momenty w życiu każdego z nas, to ich suma stanowi o kondycji duchowej parafii.

Sakrament chrztu świętego

„Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” – tymi słowami następujące dzieci zostały włączone we Wspólnotę Kościoła Świętego: Maria Veronese, Oliwia Aniela Bar, Tomasz Jerzy Godula, Wiktoria Natalia Mzyk, Kamil Dziendziół, Patryk Maksymilian Płaczek, Adrian Robert Zaleski, Paulina Oliwia Kużaj.

Bóg miłosierny daje odkupienie

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Irena Trznadel I. 50

Jerzy Donat I. 46

Halina Kyc I. 54

Wanda Bargiel I. 82

Michał Szozda I. 63

Zdzisław Nowak I. 63

Stefania Werner I. 89

Hildegarda Szarf I. 95

Eliasz Typa I. 87

Władysław Uchman I. 81

Bronisław Muszak I. 60

Niech spoczywają w pokoju.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka Ducha Świętego i NMP Matki Kościoła – ul. B. Krzywoustego 2; 47-232 Kędzierzyn-Koźle 12

Redagują: Wanda i Tadeusz Kucharscy – biuro redakcji.

Współpraca: Jerzy Jaksiewicz, Piotr Mazurek, Barbara Kwaśnicka – korekta.

Kontakt telefoniczny z redakcją pod numerem 483-73-50 w godzinach pracy kancelarii.

E-mail parafii: duchkk@opole.opoka.org.pl

ISSN 1732-6885

Zapraszamy do współpracy

RADA DUSZPASTERSKA III KADENCJI

Wybory do Rady Duszpasterskiej III kadencji, przeprowadzone w dniach 4 – 12 grudnia 2005 roku, wyłoniły następujący jej skład (kolejność w/g ilości otrzymanych głosów):

1. Tadeusz Kucharski	8. Bronisław Seemann
2. Karol Barth	9. Krystyna Kempa
3. Henryk Żurek	10. Zofia Baranowska
4. Zdzisław Niewadzisz	11. Stanisław Kwaśnicki
5. Jerzy Jaksiewicz	12. Zygmunt Hehn
6. Piotr Mazurek	13. Maria Malec
7. Józefa Łempicka	14. Henryk Sterko

Ponadto w skład Rady weszły następujące osoby desygnowane przez ks. Proboszcza:

– **Władysława Karp, Krystyna Karpińska i Ryszard Ruzik** oraz przedstawiciel Młodzieżowej Rady Duszpasterskiej – **Daniel Kubny**.

Na pierwszym spotkaniu nowej Rady Duszpasterskiej, w dniu 24 lutego 2006 roku, przewodniczącym Rady został wybrany

ponownie pan Tadeusz Kucharski, a wiceprzewodniczącym pan Karol Barth.

Rada Duszpasterska jednogłośnie przyjęła wniosek o wystąpienie do Rady Miasta o nadanie ks. proboszczowi Medalu „Zasłużony dla Miasta”.

- Ponadto podczas spotkania omówiono następujące tematy:
- wizytacja ks. biskupa połączona z sakramentem bierzmowania (19.04.br.),
 - 20-lecie poświęcenia placu budowy (3.05.br.),
 - konsekracja kościoła (21.10.br.),
 - zakres robót, które będą realizowane w tym roku,
 - udział członków Rady w dniu skupienia w Miedoni,
 - inne sprawy organizacyjne.

Drugie spotkanie Rady Duszpasterskiej odbyło się w dniu 4 marca 2006 r.

Spotkanie było poświęcone propozycjom form upamiętnienia 20 lecia naszej Wspólnoty i konsekracji kościoła.

Przewodniczącą Rady Duszpasterskiej
Tadeusz Kucharski

DZIEŃ SKUPIENIA PARAFIALNYCH RAD DUSZPASTERSKICH W MIEDONI

Na spotkanie Rad Duszpasterskich naszego dekanatu w Miedoni, w dniu 18 marca br., wyruszyliśmy autokarem spod naszego kościoła o godz. 8⁰⁰. Przewodniczył nam ks. **Edward Bogaczewicz**, a wraz z nami jechali przedstawiciele Rad z Bierawy, Sławięcic i Pogorzela. Po drodze zatrzymaliśmy się w Modzurowie, przy kościele p.w. Trójcy Świętej, gdzie proboszczem jest nam wszystkim dobrze znany, ks. **Joachim Kroll**. O historii tamtejszego kościoła opowiedział bardzo ciekawie ks. **Józef Krzeptowski** – poprzedni proboszcz parafii, obecnie na emeryturze.

Po przyjeździe do Miedoni spotkaliśmy przedstawicieli Rady z Blachowni.

Spotkanie rozpoczęła wspólna modlitwa (jutrznia), połączona z konferencją na temat odpowiedzialności, którą wygłosił ks. **Hubert Czernia** – rektor Domu Rekolekcyjnego. Potem nastąpiła przerwa na

herbatę i rozmowy. Następnie uczestniczyliśmy we Mszy św. koncelebrowanej przez ks. Edwarda i ks. Huberta, który wygłosił homilię. Dalszy punkt programu to obiad, a po nim adoracja Najświętszego Sakramentu i nabożeństwo rozesłania. Około 13³⁰ wyruszyliśmy do kościoła Matki Bożej w Raciborzu, gdzie uczestniczyliśmy w krótkim nabożeństwie do Matki Bożej, któremu przewodniczył ks. Roman Żłobiki, wikariusz tamtego kościoła – a poprzednio nasz wikary.

Patronem tego dnia był św. Edward, i z tej okazji ks. proboszcz zaprosił nas w Raciborzu na imieninową kawę. Do Kędzierzyna wróciliśmy o godz. 16¹⁵.

Dziękujemy ks. proboszczowi za zorganizowanie tego wyjazdu i za bogaty program tegorocznych rekolekcji Rady Duszpasterskiej.

Tadeusz Kucharski

